



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2277/2020
26.08.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Вујичић адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа за комуналне делатности „Бадњево“ из Неготина, чији је пуномоћник Радиша Срејић адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1694/2019 од 14.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 26.08.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1694/2019 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину П1 122/15 од 28.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито и неправилно решење туженог о отказу уговора о раду бр. ...-.../... од 08.04.2015. године и да се тужени обавезе да га врати на рад на послове који одговарају његовом знању, стручној спремности и радном искуству. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженом трошкове парничног поступка у укупном износу од 289.500,00 динара у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1694/2019 од 14.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Неготину П1 122/2015 од 28.03.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су чланом 407. став 1. тачка 2. ЗПП предвиђене као разлози за овај ванредни правни лек. Због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се тужилац позива, ревизија се не може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је по уговору о раду од 01.02.2013. године обављао послове У опису тужиоцевих послова било је и учествовање у пријему и складиштењу огревног материјала (мазута), вођење котловске књиге и обавештавање шефа службе о стању залиха огревног материјала. Уговор о раду тужиоца отказан је решењем туженог од 08.04.2015. године због теже повреде радне обавезе из члана 15. тачка 1. уговора о раду, односно на основу члана 197. став 2. тачка 1. Закона о раду. Тежу повреду радне обавезе која је била разлог за отказ уговора о раду тужилац је учинио 21.01.2015. године, приликом истакања мазута из цистерне у резервоаре, јер није претходно проверио ниво мазута у резервоарима и тај податак уписао у одговарајућу књигу (сменски извештај котлара) нити је утврдио ниво мазута у резервоарима након истакања, а потписао је отпремницу превознику да је испоручена сва количина допремљеног материјала и потврду да су предузете све мере при његовом истовару. Провера стања у резервоарима врши се помоћу шипке која је издељена на дециметре, урањањем шипке у резервоар и читавањем дужине трага који мазут оставља, а затим се прерачунавањем тако добијеног податка коришћењем одговарајућих таблица добије резултат о количини мазута. То је уобичајени начин мерења који се примењује код туженог, с тим што се повремено количина источеног мазута утврђивала и мерењем цистерне на ваги пре и после истакања (тужени нема своју вагу већ услужно користи вагу Земљорадничке задруге „...“). Накнадном провером установљено је да је означеног дана источено мање 8098 килограма мазута. Тужиоцу је достављено упозорење о постојању разлога за отказ уговора на које се он писмено изјаснио.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе, и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе.

У конкретном случају, радна обавеза тужиоца била је и да учествује у пријему и складиштењу мазута. Та обавеза по логици ствари подразумева дужност да провери стање – количину мазута у резервоарима пре истакања из цистерне и стање – количину мазута после истакања, и да те податке евидентира. Ова провера је нужна како би се поуздано знало која количина мазута је источена из цистерне. Уобичајени начин мерења количине мазута код туженог врши се коришћењем шипке која се урања у резервоар и податак о дужини трага који мазут оставља прерачунава коришћењем одговарајућих таблица, на основу чега се добија тражени резултат. Тужилац ову обавезу није извршио, због чега је оспорено решење о отказу уговора о раду законито

донето, јер поступање тужиоца према својим радним обавезама је било очигледно несавесно и немарно.

С тим у вези, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, при чему ревидент првенствено оспорава оцену изведених доказа и на основу тога утврђено чињенично стање, што је у супротности са чланом 407. став 2. ЗПП.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић